

גינת נוי

פרשת תצוה, פסקא ב

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ד, גליון מס' קסב טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ב]

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
(כז, כ)

בית המקדש הראשון עמד ת"י - 410 שנים, גימט' משכ"ן, ובית המקדש השני עמד ת"ך שנה - 420 שנה, גימט' משכנ"י. אמרו רבותינו, אם היה נשאר עוד 2 שנים, לא היה לישראל עוד תקומה, כיון שבית ראשון היה רק 410 לא נקרא בי"ת שהוא גימט' 412, ובית שני לא נקרא בת"ך דהוא 422, שהבי"ת נשארה משכון אצל הקב"ה שיתן אותה לנו בקרוב, והוא בית המקדש שאמר שלמה בשיר השירים – "משכנ"י אחר"ך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דודך מיין מישרים אהבוך".

כנסת ישראל דורשת משכונה שהוא ה-בי"ת, שהיא לא קבלה רק ת"י, וחסר ב' מבית, שהמלה בי"ת מורה על שלמות, והיא מקבלת רק בת חסר ב'. ובית שני קבלה רק ת"ך, שחסר ב' מבת"ך חסר לה ב'.

וזה רמז הפסוק, כתי"ת למאור, כ"ת-י"ת (בית ראשון ובית שני), כלומר במילת כתי"ת - הכל עשיתי למאור, לגמור התקונים של כל העולמות, וכל נצוצות הקדושה, למה, "להעלות נר תמיד", לבנות לך בית המקדש השלישי, שהוא לתמיד, להעלות בו נר תמיד.

וזה הכוונה בשיר השירים (א,ד) "משכנ"י אחר"ך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דודך מיין מישרים אהבוך" – משכנ"י אחר"ך, שה' יבנה מקדשינו – משכוננו, ויביא אותנו המלך חדריו, נגילה ונשמחה בו, נזכירה דודך - אהבתו יתברך שאות כ' היא אמצע השורש של המילה נזכירה, וכן ו' היא אמצע השורש של המלה דודך, וחשבונם כמספר שם ה' של רחמים, מיין - מיינה של תורה, שהוא סוד התורה הנקרא יין, "מישרים" עם שני כוללים והמלה גימט' בני ישראל, אהבוך - שסבלו הכל על קידוש השם, שנשרפו ונהרגו על יחוד קידוש שמך, שהם אהבוך, שהם תמיד בשמך קוראים, שאהבוך עם האותיות כמספר שם "ה' אחד", ולישועתך מצפים, ולגאולתך מחכים, תרחמנו ותבנה בית מקדשנו, ותקיים מקרא שכתוב (ישעיהו ל"ה, ג) "ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה".